

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1249/2025
27.11.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Весне Субић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужилаца АА из ..., ББ из ..., ВВ из ... и ГГ из ..., чији су пуномоћници Дејан Антељ и Милан Петровић адвокати из ..., против туженог Електропривреда Србије АД Београд, ради утврђења ништавости, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3524/24 од 22.11.2024. године, у седници одржаној дана 27.11.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3524/24 од 22.11.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3524/24 од 22.11.2024. године.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3524/24 од 22.11.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужилаца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П1 861/24 од 24.04.2024. године којом је: одбијен тужбени захтев којим је тужилац АА тражио утврђење ништавости одредбе члана 4. анекса уговора о раду бр. .../.../... од 04.02.2015. године у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.405 и утврђење ништавости одредбе члана 1. анекса уговора о раду ...-.../.../...-... од 13.05.2019. године у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.446, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности, и због повреде забране дискриминације (став први и други изреке); одбијен тужбени захтев којим је тужилац ББ тражио утврђење ништавости одредбе члана 4. анекса уговора о раду бр. .../... од 05.02.2015. године, у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 1.861 и утврђење ништавости одредбе члана 1. анекса уговора о раду бр. .../... од 29.07.2016. године у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.092, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности и због повреде забране доискриминације (став трећи и четврти изреке);

одбијен тужбени захтев којим је тужилац ВВ тражио утврђење ништавости одредбе члана 4. анекса уговора о раду бр. .../... од 03.02.2015. године, у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.182, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности, и због повреде забране дискриминације (став пети изреке); одбијен тужбени захтев којим је тужилац ГГ тражио утврђење ништавости одредбе члана 4. анекса уговора о раду бр. .../... од 06.02.2015. године, у делу којим је уговорено да се основна зарада запосленог одређује на основу коефицијента посла од 2.314, због повреде права на једнаку зараду за исти рад и рад исте вредности, и због повреде забране дискриминације (став шести изреке) и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка (став седми изреке).

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су, због погршене примене материјалног права, благовремено изјавили ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

Предмет овог спора су захтеви тужилаца за утврђење ништавости дела анекса уговора о раду закључених са туженим, којима је одређен коефицијент за обрачун њихове зараде.

Побијана другостепена пресуда којом је одлучено о њиховим тужбеним захтевима донета је применом одговарајућих одредби материјалног права из члана 9. став 2, члана 104, члана 171. и члана 172. Закона о раду, као и чланова 103. и 109. Закона о облигационим односима, код утврђене чињенице да су општим актима туженог - Одлуком о изменама и допунама Одлуке о систематизацији послова у ПД за производњу, прераду и транспорт угља РБ „Колубара“ ДОО Лазаревац од 16.01.2015. године и Одлуком о изменама Одлуке о коефицијентима послова у ПД за производњу, прераду и транспорт угља РБ „Колубара“ ДОО Лазаревац од 31.01.2015. године, исправљеном одлуком од 02.02.2015. године, предвиђене измене у систематизацији радних места и утврђени коефицијенти за обрачун основне зараде за свако од радних места, и да су предметни анекси уговора о раду закључени у складу са тим одлукама.

Из наведених разлога, по оцени Врховног суда, о посебној ревизији тужилаца у овом спору није потребно одлучивати из разлога предвиђених чланом 404. став 1. ЗПП, због чега је одлучено као у првом ставу изреке.

Ревизија тужилаца није дозвољена ни по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП.

У парницама из радних спорова ревизија је, сагласно члану 441. ЗПП, дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радних односа. Ван ових радних спорова ревизија није дозвољена, осим уколико се тужба не односи на новчано потраживање, када се примењује одредба члана 403. став 3. ЗПП, према вредности предмета спора побијаног дела.

У овом спору поднетом тужбом тражи се заштита права из радног односа, али предмет те заштите није заснивање, постојање или престанак радног односа, већ утврђење делимичне ништавости анекса уговора о раду, због чега је ревизија тужилаца недозвољена имајући у виду и вредност предмета спора одређеног у тужби који је нижи од прописаног цензуса за изјављивање ревизије из члана 403. став 3. ЗПП.

Са свега наведеног, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић